

Feladó: Ignác Antal
Dátum: 2014. augusztus 19. 22:05
Tárgy: Vers augusztus 20-ára
Címzett:
Kutasi József Antal

Nektek, kiknek mindig mindenben igazatok van

Nektek, kiknek mindig mindenben igazatok van,

Nektek, kik mégis azonnal elbújtok a bajban,

Nektek, kik mindig tudjátok nekünk mi a jó,

Pedig egyikőtök sem közölünk való.

Nektek, kik közösséget velünk sohasem vállaltatok,

Nektek, kik áldozatot mindig csak tőlünk vártatok.

Nektek, kik mindent, mi idegen, torz, talmi, csodáltok

De mindazt, mi itt termett, belőlünk fakad, lenéző mosollyal fitymáltok.

Nektek, kiknek csak egy fájdalom létezik, a tiétek,

Nektek, kik a miénket soha meg sem értettétek,

Nektek, kik mindig féltenek valamit, s félnek valamitől,

Kik egymásra kacsintva rettegetek kitalált rémektől.

Nektek, kiknek hangja nagy és zajos,

Ha távolban dörögnek csak a fegyverek,

De gyáván halkulni kezd,

Amint jönnek azok egyre közelebb.

Nektek, kik ezt az üres szót „haladás”, kitalálták,

S kiknek egyedüli joga megadni annak tartalmát,

Nektek, kik az iskolákban a fiatal agyakat mossák,

Hogy később majd ők is csak cselédeitek legyenek, szolgák,

Nektek, kik a világon mindenütt otthon vagytok,

Nektek, kik nyelvünket is csak bitoroljátok,

Nektek, kik becsomagolt bőrönddel mindig útra készen álltok,

Nektek, kiknek sehol sincs igazi hazátok,

Nektek, kiknek mindenhez jo! gotok va n,

Hatalomhoz, önvédelemhez, véleményhez,

Mert hiszitek, kiválasztottak vagytok,

S titeket a legnagyobb Isten, a Pénz védelmez,

Nektek, kiknek szíve bosszúszomjas, s senkinek nem kegyelmez,

Nektek üzenem, nem lesz ez mindig így,

**Mert a fű bár meghajlik, ha fúj a szél, de
Mert ő van itt itthon, gyökerei mélyek, s túlél titeket,
Mint annyi más lábát e földön megvetni akaró
Egykor erre járt vándor sereget.**

&nbs! p;

Hadházi Dániel

Szingapúr, 2014. augusztus 17.